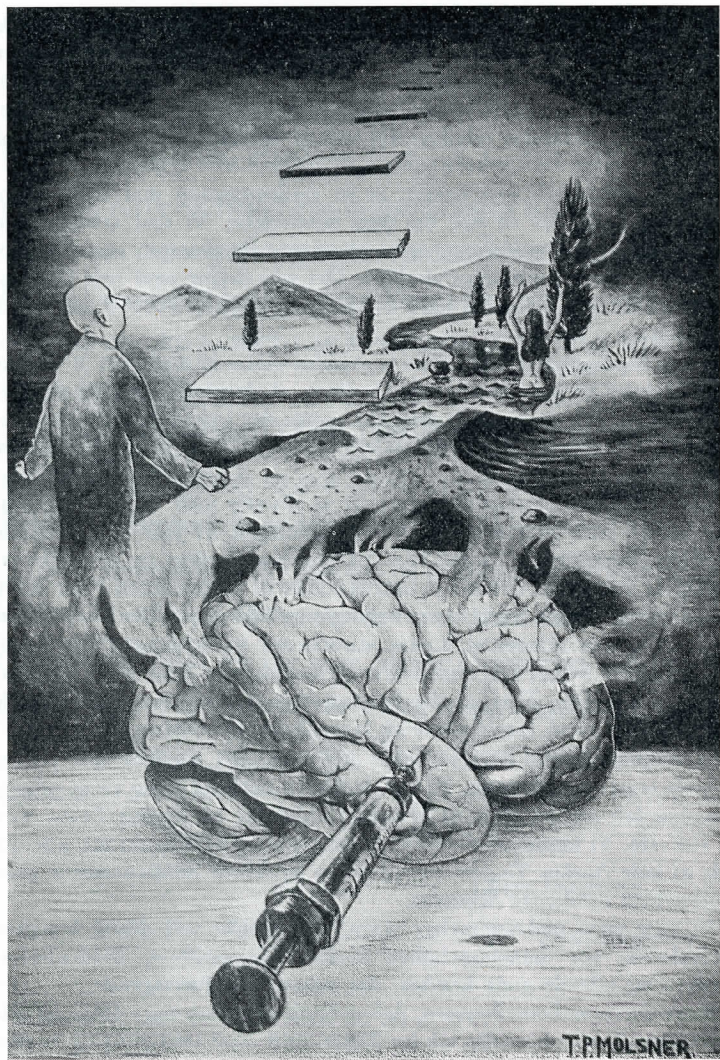

ÅRHUS STUDENTERSCENE

MORFIN

af Svend Engelbrechtsen

Der er ingen grund til at skjule, at det står sløjt til med dansk dramatik. Årsagerne hertil er mange og indviklede, men det skyldes blandt andet, at danske debut-dramatikere har meget svært ved at få deres arbejder frem på de professionelle scener, og det er katastrofalt, da en dramatiker nok først og fremmest udvikler sig ved at se sine stykker fremført på scenen.

Det er naturligvis helt oplagt, at en studentscene skal eksperimentere. Heri ligger for en stor del dens berettigelse. Vi skal arbejde med teatrets forskellige stilformer, og vi skal spille de skuespil, som det professionelle teater forsømmer at spille. Det står derfor også helt klart, at en studentscene i dag må have en særlig forpligtelse overfor ung dansk dramatik.

Århus Studentscene har siden september sidste år modtaget 30 danske manuskripter til gennemlæsning. De fleste af dem er – sagt på jydsk – ikke helt vellykkede, men til gengæld spores der i to af de tilsendte manuskripter et afgjort dramatisk talent. Det ene af dem vil nok senere blive opført.

Svend Engelbrechtsens »Morfin« fik vi tilsendt med en varm anbefaling fra dr. phil. Jens Kruuse. Det var meningen, at Jens Kruuse skulle have sat forestillingen i scene, men på grund af sygdom og et stærkt arbejdspress måtte han overdrage instruktionen til skuespilleren Fritz Brun, som hermed har sin første større opgave som instruktør. Det er os naturligvis en glæde således at kunne introducere to debutanter for Dem: Dramatikeren Svend Engelbrechtsen og instruktøren Fritz Brun. – Og vi vil gerne sige Dig, Fritz, at det har været spændende for os at arbejde sammen med en så inspirerende og fantasifuld iscenesætter.

Mistænksomheden karakteriserer ofte forholdet mellem det professionelle teater og amatører. Vi har derfor en naturlig trang til at udtale, at vi har følt opfordringen til at opføre »Morfin« på Aarhus Teater som en stor ære. Vi finder, at det er en konstruktiv og fordomsfri idé side om side at lade Aarhus Teaters Forsøgsscene og Århus Studentscene præsentere hver sin danske debutant.

Vi ville være utaknemmelige skarn, om vi ikke ved denne lejlighed formulerede vor taknemmelighed overfor Universitetet, Studenterforeningen og alle de gode kræfter, der støtter vort foretagende.

Kære direktør Poul Petersen, Århus Studentscene siger Dem og alle på Aarhus Teater hjertelig tak for Deres altid store venlighed og imødekommethed.

Vilhelm Lytken.

Det er en meget stor Glæde at se, hvorledes Det yngste Slægtled med dyb Alvor og Hengivelse dyrker Scenens Kunst.

De unge, der formede og skabte Aarhus Studenterscene, har udført en Gærning af overordentlig Værdi ikke blot for dem selv og deres By men for aandeligt og kunstnerisk Virke, – en Højnelse af vort kulturelle Stade.

At give Fremførelsens Liv til Tragedier af Sofokles og Racine og til Calderons Drama er en stor Daad –, ligesom naar Ungdommens Teater i København levendegør et Værk af Camus.

Det er de lykkeligste Varsler om en bedre og rigere Fremtid. Og naar i Aarhus Tæppet løfter sig for et nyt dansk Skuespil, saa baner Studenterne Vejen for vor unge, stærke Dramatiker – Svend Engelbrechtsen –, til hvem vi tør knytte meget store Forventninger.

I Beundring vil de varmeste Ønsker søge op imod dem alle-

ikke mindst fra

Deres hengivne

Poul Reumert.

LOFTET

Jeg kunne unde alle drenge et loft som det, jeg har tilbragt en stor og indholdsrig del af min barndom på; det var et hemmelighedernes eventyrland, fyldt, som det var, med alt muligt skrammel, gammelt og ubrugeligt, et spændende og dragende sted. Ofte drømmer jeg endnu om natten om dette loft, og i drømme bliver oplevelsen ikke mindre fantastisk end i virkeligheden. I en eller anden krog gemmer et overnaturligt væsen sig, og der er altid et eller andet hjørne, der endnu ikke er udforsket til bunds. På dette loft stod et par udtjente kulisser, som vi drenge stablede op til en primitiv scene. I timevis kunne vi gå omkring og flytte rundt på sagerne. Af og til blev der opført et primitivt drama på denne scene, men for det meste nøjedes vi med i fantasien at se verdens største skuespillere komme ind under loftsbjælkerne, stå i lysstriben fra tagvinduet og jage støvet i den på flugt med udødelige replikker. Loftet var simpelt hen min første dramatiske oplevelse. Samtidig står det for mig som et billede på livet. Også det såkaldte virkelige liv rummer stadig uudforskede hjørner, også i denne verden lever der væsener, man ikke kender meget til. Og det bedste: også i menneskelivet opføres der skuespil på primitive scener. For mig er livet et hemmelighedsfuldt eventyrland. Det er ikke en grusom affære, som mange gør det til, omend det har sine ubarmhertige betingelser indføjet i kontrakten. Vi får alle med tiden smerter, vi kommer alle ud for amputationer af forskellig art, og til sidst lurer døden bag en skærm. Der læses en intetsigende, men salvelsesfuld nekrolog over os, og imens spiser vore tidligere legekammerater deres fromagedessert. Ah! det var godt, det ikke var mig denne gang!

Hver gang jeg på livets loft ser eller hører om mennesker, der sætter sig hen i et hjørne eller står og stirrer ud af et tagvindue, mens de grubler sig gale over de før nævnte betingelser, bliver jeg oprørt. Jeg ville ikke kunne holde ud i længere tid at gøre dem selskab. Ingen kan i længere tid holde det ud. Enten må man da kaste sig ud fra taget og unddrage

sig verdens ondskab, eller man må tage imod den venlige sygeplejerskes morfin-stik. De fleste søger ganske selvfølgelig denne hjælp uden refleksioner af nogen art. Men andre kan spekulere over tilværelsens tilsyneladende mangel på mening i en sådan grad, at de til sidst finder hjælpen stridende mod fornuften. Man bliver offer for en forkælet indstilling, der kræver dessert tidligt og sent. Man glemmer at glæde sig over den portion – livet – man har fået tildelt, og man begræder, at man snart har tømt dessertglasset.

Naturligvis skal hjernen ikke gå i tomgang. Man skal tvært imod ihærdigt søge at anvende dens uanede muligheder, men sørge for at lede tankerne ad de rigtige baner: op på loftet! hen i kroen! frem med rangelset!

Hvordan gik det med mit barndomsloft?

På gulvet havde vi malet kæmpemæssige landkort, øer, floder, bjerge og så videre, som vi befolkede med indianere, cowboys og andre levende væsener. Da tyskerne med 1/2 dags varsel fordrev os fra loftet og det hus, der stod under det, kom min mor i skarpt forhør, idet man mente, disse landkort måtte være et led i en enorm spionage. Det varede længe, før hun fik dem gjort begribeligt, at der var tale om barneleg.

Visse såkaldt voksne forstår ikke vi andres barneleg. Vi, der leger med lofter, scener og ord. Men det er mit håb, at man blot for en lille tid vil gå med op på loftet og lege den dødsens alvorlige leg med.

Svend Engelbrechtsen.

Århus Studenterscene opfører på Århus Teater den 29. og 30. april samt den 6. og 7. maj kl. 15,30

MORFIN

Skuespil af SVEND ENGELBRECHTSEN

Iscenesættelse: FRITZ BRUN

Dekorationen er udført af Aarhus Teaters malersal
efter en idé af Fritz Brun

Lydeffekter: *Finn Egeland Hansen*

Regissør: *Flemming Melsen* – Belysning: *Carl E. Andreassen*

Sceneteknik: *Aage Rishøj*

Personerne:

Morten Rolf, forfatter	<i>Peter Elung Jensen</i>
Oluf Grand }	<i>Rolf Bagger</i>
Kent } patienter	<i>Vilhelm Lytken</i>
Oversygeplejersken	<i>Helle Uldall</i>
Frk. Lynge }	<i>Agnethe Bjørn Pedersen</i>
Frk. Thorn } sygeplejersker	<i>Ida Christiansen</i>
Frk. Smith }	<i>Karen Rasmussen</i>
1. sygeplejerske	<i>Ida Eriksen</i>
2. sygeplejerske	<i>Ingrid Eriksen</i>
3. sygeplejerske	<i>Kitte Quist</i>
Magnus, doktor	<i>Torben Molsner</i>
Lægesekretæren	<i>Ingrid Toft</i>
1. portør	<i>Jørgen Swane Lund</i>
2. portør	<i>John Carlsen</i>
Vinnie Hall	<i>Merete Jørgensen</i>